

Проект «Університет батьківства»

Реформування системи освіти в Україні ґрунтується на нових за характером і змістом відносинах педагогів з родинами учнів та вихованців, на визнанні прав і відповідальності кожної зі сторін, взаємоповазі та сприяють консолідації ресурсів закладів освіти і родин з іншими інституціями. Від своєчасного розв'язання освітньо-виховних завдань на належному рівні залежить збереження національного суверенітету й забезпечення соціально-економічного розвитку країни загалом та київської громади зокрема.

Актуальність проєкту обумовлена низкою чинників, а саме:

- трансформаціями у системі суспільних цінностей, що пов'язані з глобалізаційними процесами;
- особливими обставинами сучасної соціально-політичної ситуації в Україні;
- змінами, що відбуваються у демографічному розвитку українського суспільства та новими тенденціями демографічної ситуації в Європі;
- завданнями реформування системи освіти, її відповідності кращим світовим практикам і загальнолюдським цінностям;

Мета проєкту – підвищення педагогічного та культурного рівня дорослих, які взаємодіють із дитиною від її народження до повноліття.

Завдання проєкту:

- створення інноваційної моделі формальної, неформальної, інформальної освіти батьків, членів родин, освітян;
- організація очного, очно-заочного, дистанційного навчання для неформальної освіти батьків, членів родин, з урахуванням їх потреб та особливостей окремих категорій сімей;
- науково-методичне забезпечення неформальної освіти батьків, членів родин із використанням результативних технологій та методик із вітчизняного та зарубіжного досвіду;

- створення та ведення бази даних дієвих практик родинного виховання; партнерства навчальних, культурно-освітніх закладів, соціальних служб і родин; сприяння створенню позитивного іміджу київської освіти;
- заохочення батьків, матерів та членів родин, які залучились до участі в програмах проєкту «Університет батьківства» до самоосвіти та самовдосконалення;
- підвищення рівня професійної компетентності освітян, інших фахівців, які працюють з сім'ями, щодо теорії та практики родинного виховання в сучасних умовах;
- сприяння розвитку партнерства між усіма суб'єктами освіти, зокрема, створення мережі контактів між науковцями, авторами проєктів, програм, керівниками експериментальних майданчиків, представниками громадських організацій та об'єднань, батьками, фахівцями, які працюють з сім'ями чи дотичні до вирішення сімейних проблем.

Концептуальні засади

1. Незважаючи на всі суттєві зміни у сімейних відносинах, родина продовжує залишатися першим й провідним інститутом соціалізації дитини. Родина є для дитини зразком першої моделі світу. Результати авторитетних міжнародних та вітчизняних досліджень засвідчують, що одним з феноменів кінця ХХ-го - ХХІ-го століть стала поява сімей, які усвідомлюють важливість освіти батьків, приділяють багато часу вихованню, впливають на формування картини світу й реально допомагають дітям визначити своє місце в ньому. Заявляють про себе також батьківські організації, сімейні групи самопомоги та більш різноманітними стають електронні інформаційні ресурси. Таким чином, доцільно застосувати оптимістичний погляд на сім'ю, оцінюючи її не стільки з точки зору наявних проблем, скільки з точки зору значення та ресурсів для створення найефективніших умов розвитку дитини.

2. Нові обставини розвитку демографічної ситуації та зміни, що відбуваються у системі суспільних цінностей, типові соціально-психологічні риси представників нових поколінь, соціально-економічні особливості

розвитку українського суспільства обумовлюють необхідність взаємодії навчальних закладів не тільки з батьками, а саме з родиною, включаючи представників старших поколінь, осіб, які з тих чи інших причин замінюють біологічних батьків чи допомагають їм у здійсненні виховної функції.

3. Необхідною умовою для того, щоб система освіти і виховання була здатна відповісти на нові виклики часу, є сформована педагогічна компетентність фахівців. Складовою професійної компетентності сучасного педагога, критерієм його здатності здійснювати особистісно зорієнтоване навчання є готовність до взаємодії з різними категоріями сімей, ефективного використання потенціалу територіальної громади. Але цього недостатньо, адже педагогічна культура, що є динамічною системою педагогічних цінностей, засобів діяльності й поведінки суб'єктів виховної діяльності, має бути сформована і у батьків, і членів родин. Вони в сукупності складають значну частину населення територіальної громади.

4. Навчальні й просвітницькі програми для батьків і членів родин у сучасних умовах перетворюються на окремий напрям освіти впродовж життя, потребуючи аналізу, науково-методичного супроводу та об'єднання в потужному ресурсі.

5. Формування батьківської компетентності, розвиток виховного потенціалу сімей, підвищення рівня їхньої педагогічної культури на засадах усвідомленого, відповідального батьківства, створення ефективних умов для дітей є необхідними складовими прогресивних змін. Ці процеси мають відбуватися за участю самих сімей, передусім тих батьків і членів родин, які мають бажання й необхідні ресурси, для яких здійснення виховних функцій слугує стимулом до саморозвитку і наповнює життя сенсом.

6. Заклади освіти відіграють провідну роль у створенні цілісного виховного простору, і найголовніше те, що вони можуть досягнути більшого у вирішенні виховних завдань, якщо об'єднують свої можливості з можливостями родин, культурно-освітніх закладів, соціальних служб,

конфесійних громад, неурядових організацій, що працюють в інтересах дитини.

7. Системним ресурсом поліпшення якості освітньо-виховного процесу є становлення та розвиток партнерства навчальних закладів з родинами, а також з усіма іншими суб'єктами цілісного виховного простору (культурно-освітніми закладами, соціальними службами, конфесійними громадами, неурядовими організаціями). Зміст і форми партнерства - варіативні, але цілі, принципи, механізми мають бути інваріантні.

«Університет батьківства» є проектом Київського університету імені Бориса Грінченка. Він передбачає надання додаткових платних освітніх послуг та фінансується за рахунок коштів батьків, спонсорів, грантів.

Проект «Університет батьківства» надає можливості для навчання, спілкування, обміну думками, ідеями усім, хто здійснює виховання й бажає сприяти змінам на краще; хто готовий до розвитку й самовдосконалення заради дитини, зростання разом з дитиною.

Викладачами, тренерами, коучами проекту **«Університет батьківства»** виступатимуть не тільки науковці й фахівці-практики, але й самі батьки, члени родин, представники громадських організацій та об'єднань, що працюють в інтересах дітей, мають свій позитивний досвід виховання, здійснення ініціатив й проектів.

«Університет батьківства» може виступати ініціатором й співорганізатором літніх шкіл, конференцій, круглих столів, форумів, окремих соціальних проектів, спрямованих на вирішення завдань його діяльності.

Форми взаємодії: очна (лекторії, тренінги, вебінари, майстер-класи) та **дистанційна** (онлайн-платформа з рубрикацією відповідно до періоду батьківства (майбутні батьки, батьки дітей дошкільного віку, батьки дітей молодшого шкільного віку, батьки підлітків), де розміщуватиметься інформація науковців та практиків для конкретної вікової групи. Також на цій платформі батьки зможуть отримати онлайн консультацію фахівця (педагога, психолога, юриста), або записатися на очну зустріч.

Локація для очних зустрічей: вул. Тимошенка 13-б, навчальний корпус №1, бульвар Ігоря Шамо 18/2.

Підготували: М. Ф. Войцехівський, О. В. Котенко